

[Geert-Jørgensen.]

Schou nede paa Dianalund eller Philadelphia, som det ogsaa hedder, var kommet med nogle Udtalelser i et Foredrag, han havde holdt i Stockholm den 24. Maj 1929. Han havde holdt det i en Kreds af Neurologer eller Nervespecialister i et medicinsk Selskab, og dette Foredrag er senere offentliggjort i Tidsskrift for Læger. Det ærede Medlem Hr. Sneum, der, som sagt, var meget utilfreds med Overlæge Schou og med Overlæge P. N. Hansen, der havde givet ham Tilslutning, burde i Virkeligheden være disse Mænd taknemmelig, fordi de ud fra videnskabelig Forskning og praktisk Erfaring søger at kaste Lys over Tildragelser og Forhold, der ikke alene vedrører den enkelte, men ogsaa vedrører Samfundet og dets Lovgivning. I det omtalte Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Sneum var saa utilfreds med, har Overlæge Schou selv angivet Formaalet: at belyse den skæbnesvangre Indflydelse, som udøves af Invalidforsikringsloven af 6. Maj 1921, idet denne Lov har fremkaldt, siger han, en ny Type Neuroser, d. v. s. Nerveidelser, som man i Analogi med traumatisk Neurose, d. v. s. Nervesygdomme, der er fremkommet ved Slag eller Stød eller Ulykkestilfælde, kan betegne som Invaliderende-Neuroser. Det var navnlig dette sidste Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Sneum var meget utilfreds med. Hr. Overlæge Schou har paa Dianalund paa Nervesanatoriet i Aarene fra 1923 til 1929 behandlet og observeret 400 funktionelle Neuroser. Funktionelle Neuroser vil sige Nervesygdomme, hvortil man ikke kan paavise nogen legemlig Aarsag. 40 forskellige Nervepatienter var indlagt af Invalidforsikringsraadet og Invalidforsikringsretten, og Opholdstiden har gennemgaaende været 3 Maaneder for hver Patient, Overlægen har saaledes haft rigelig Tid til virkelig at passe disse Sygdomstilfælde. Han gør nu først opmærksom paa, at det forholdsmæssige Antal Neuroser og Sindssygdomme stiger, idet 20 pCt. af Invalidforsikringsraadets Kendelser af 1928 angaar Neuroser eller Nervepatienter og Sindssygdomme mod 16 pCt. for Aaret forud. Hr. Overlæge Schou gør dernæst opmærksom paa, at 83 pCt. af funktionelle Neuroser, i hvilken Anledning der andrages om Invaliderende, blev afvist af Invalideretten

som Ikke-Invalidder, altsaa mange nervøse Mennesker vil være Invalidder uden at være det, og dette er fremkaldt ikke mindst ved Invalidforsikringsloven. Har nervøse Mennesker, siger han, først søgt Invaliderende, bliver selve Ventetiden skadelig for de nervøse og skaber Hysteri, og i mange Tilfælde findes Rentebegæret som en væsentlig eller dog medvirkende Faktor til Hysteriens Opstaaen. Nuvel, siger han, der er ogsaa andre Aarsager til Hysterien, men det er det væsentlige Moment. Et meget stort Antal af disse Patienter kan klare sig socialt og økonomisk, indtil de begynder at søge Invaliderende; først saa synker de ned til fuld Invaliditet, og har de saa først faaet tildelt Invaliderende, forankres Hysterien i deres Sind, og Patienten ønsker ikke mere at blive rask. Det er derfor en væsentlig Hindring for hans Helbredelse, for det at blive rask betyder nemlig et økonomisk Tab, det betyder, at de paagældende mister deres Invaliderende, altsaa 540 Kr. om Aaret, og saa er der sket en Ulykke for Patienten — han bliver aldrig rask — og et økonomisk Tab for Samfundet selv, for den Patient burde være rask og burde kunne forsørge sig selv.

Det er disse Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Sneum er fornærmet over, men det viser blot, at det ærede Medlem Hr. Sneum savner enhver Gnist af Forstand paa Psykologi, i hvert Fald Kendskab til den menneskelige Natur.

Overlæge Borberg har i Ugeskrift for Læger Nr. 10 for 6. Marts i Aar knyttet nogle Bemærkninger til Overlæge Schous Tal, men selve Sagen, Invaliderende-Neurosen, benægter han ikke, men godkender han, og i Nr. 16 af Ugeskrift for Læger har den bekendte Nerve læge i Arbejderforsikrings-Raadet, Knud Malling, skrevet bl. a. følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa have Lov til at citere:

„At Loven her — og altsaa ganske særlig ved de funktionelle Nervesygdomme — har haft en demoraliserende Indvirkning paa Befolkningen, er der ingen Tvivl om. At den fremelsker Usandhed, respektive Løgnagtighed, er givet. Den giver Anledning til Opdigtning af Ulykkestilfælde, der aldrig har fundet Sted, til at hænge gamle, undertiden